

[Orla Pedersen.]

Der bliver henvist til en lov, den tidligere minister gennemførte, og som betød en udelukkelse af så og så mange hunde. Jeg kan ikke forstå, at ministeren vil stå her og henvise til, hvad en tidligere minister har gjort i denne forbindelse i positiv retning efter denne ministers mening, ellers betegnes alt, hvad vore ministre tidligere har gennemført, som noget, der ikke kunne bruges. Det er da rart med lidt ros en gang imellem, men det kunne jo skyldes, at det passede ind i ministerens stilling i denne sag, og så kan jeg egentlig ikke tage mig synderlig meget af det.

Ministeren har ofret mange ord på, hvad vi nu var nødt til at gøre for at hindre smitte udefra, men han fandt det ikke så alvorligt, for nu kunne vi klare det med en vaccination. Her vil jeg gerne spørge ministeren: hvorfor pokker har svenskerne og nordmændene og finnerne så stillet de store krav, som de har gjort? De må da have en modsat opfattelse. Jeg har selv rejst til Sverige med hund. Jeg har ikke hund mere, så det er ikke ud fra personlige motiver, jeg taler. Jeg kan ikke rigtig få de ting til at passe sammen.

Ministeren spurgte, hvad det var for en befolkning, jeg tog hensyn til. Det er da den del af befolkningen, som har interesse i disse sager. Jeg synes, jeg prøvede på at forklare, at den del af befolkningen bliver større og større, og jeg synes også, jeg prøvede på at forklare, at det betød en hel del, at vi prøvede på at gøre noget for disse hunde.

Jeg takkede ydermere ministeren for de positive ting, jeg synes der var i hans indlæg i første omgang, og jeg udtalte min tilfredshed med og glæde over, at vi kunne diskutere sagen i et udvalg. Jeg er helt enig med hr. Aksel Larsen, når han i sit indlæg for det første gav mig ret i det med det uovervejede og for det andet pointerede, at ej heller efter hans mening havde der været forhandlinger. Der havde været en meddelelse, men selvfølgelig man kan jo

sige tingene på mange måder og opfatte dem på mange måder. Som sagt jeg skal ikke bruge flere ord på den sag end højest nødvendigt.

Jeg vil gerne, for at ministren ikke skal misforstå mig, endnu en gang sige tak for, at vi kan komme til at snakke videre om tingene, for jeg er da helt enig i, at vi må tage hensyn til alle sider. Men det er jo lidt omvendt; først gør vi det til den ene side, altså først mod nord, og så pludselig vender vi bøtten rundt, så giver vi pokker i det deroppe, så er det pludselig hele det øvrige Europa, som vi begynder at tage hensyn til. Det er det, der for den almindelige del af befolkningen står som noget mærkeligt. Der er faktisk sket en kovending i løbet af utrolig kort tid, og det er det, der for mig og mange, der har med tingene at gøre og følger, hvad der foregår, står som noget mærkværdigt. Det er det, der gør, at vi synes, at den sag kunne man godt have forhandlet på en rimelig måde med de øvrige nordiske lande.

Forslagsstilleren (Aksel Larsen): Jeg vil tillade mig at sige til ministeren, at det forekommer mig, at det ikke er mig, der lader saglige argumenter være ude af betragtning, men at det derimod har knebet med saglige argumenter fra veterinærdirektoratets side, uanset om de er fremsat gennem ministeren eller på anden måde.

Man sagde, vi kunne ingen karantænestation have, fordi den blodmide, der kaldes husflåt, ikke kan udryddes. Det er modbevist, den kan godt udryddes. Det er muligt, den ikke kan udryddes i Emdrup, men den kan udryddes andre steder. Dernæst sagde man: der kan ikke skaffes andre karantænemuligheder overhovedet. Det har man ikke kunnet stå fast ved. Man sagde, at det ville koste 4-5 mill. kr. for staten at få en karantænestation. Det har ministeren ikke gentaget i dag. Endelig har man det sidste argument, som heller ikke er sagligt: vaccinen er sikker, for det mener vi, og det mener World Health Organization. Ja men hvis nu Sverige, Norge og Finland og Eng-